

פְּרֻשֶׁת עֵינַי חֲמַד

יִצְחָק אֶלְיָאָר ע"ה בֵּית הַכְּנֶסֶת שְׁכֵנֵת ע"ן חֲמַד - אֲבִשְׂרֵת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ"חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֶׁת רְאָה - חֲדָשׁ אֱלֹל

האריז"ל כתב על הפסוק "אֵנָּה לִידּוֹ וְשִׁמְתִי לָךְ מְקוֹם אֲשֶׁר יִנּוֹס שְׁמָה (שמות כא, ג)" - פסוק זה מרמז בתוכו את חודש אלול, שהוא זמן מוכן כמקום לתשובה, וחייבים לנוס ולהימצא באוירת הימים המעוררים לתשובה ואפילו החוטאים בשגגה ושלא במתכוון. שהרי הפסוק מדבר על רוצח בשוגג.

ומאיךך בל נשכח **אלול**- הוא גם ראשי תיבות **אוי לו ואוי לנפשו**, שאם לא שת לבו לא חש ולא מרגיש בתוקף ימים אלה וחי ללא התבוננות הוא יהיה תחת ביקורת בוטה של הנביא: "יָדַע שׁוֹר קִנְיָהּ וְחִמּוֹר אִבּוֹס בְּעֵלְיוֹ, יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עִמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן (ישעיהו א, ג)". עשיית דברים בצורה סטטית ללא שום פיקוח ובקרה משפיל אדם את עצמו מדרגת אדם, שהרי כל גדלות האדם נמדדת בעצם חשיבותו. ואם הוא נגרר ואינו חושב בצורה עצמאית, הוא יורד חלילה לדרגת בהמה המונוהגת על ידי אחרים, ללא כל רצון הבנה והכוונה מצד עצמה.

תביעה זו, שאין לאדם לילך אחר הרגליו ונטיית טבעו, מופנית אלינו בפתחו של חודש אלול ולא תמיד ניכר שינוי וצורה, ממשיכים לנהל חיים שיגרתיים בימי אלול כבכל שאר חודשי השנה. והסיבה לכך נובעת, משום שאנחנו מוכים ב"תמהון לבב". הלב אטום ואינו יודע ומכיר את חומרת מחלתו.

מתוך לימוד והבנה יפתח הקב"ה ברחמיו ליבנו ונזכה לראות בגאולת ישראל ובביאת משיח צדקנו במהרה.

השבת אנו מכריזים ומברכים את חודש אלול. ודורשי רשומות אמרו: "**ראה**" ראשי תיבות **ראו אלול הגיע**. חודש אלול הוא חודש לעריכת והגשת כתב הגנה ומפתח להצלחה במשפט, הוא חודש שדרכו ניתן להיכנס ולצאת בשלום.

מסופר על אדמו"ר, שנכנס עם חלק מחסידיו לתוך הרכבת, ראה הצדיק, כיצד גוי מאחד הכפרים אוחז בבגד חָבְרוֹ ומטלטלו בכל כוחותיו על מנת לעורר את הלה להאזין לו, מביט בפניו ברצינות הראויה ואומר לו: "**שמע נא יידי! היריד בחודש הזה קובע את כל עתידנו לשנה הקרובה!**". פנה האדמו"ר לחסידיו והסב את תשומת לבם למאמר הגוי ואמר: "שמעו נא חברים, הגוי הזה מתריע ומזהיר את חברו, שגורל השנה החדשה שלו תלוי בעבודה שבחודש זה". כן, בדיוק ביחס לעבודתנו בחודש אלול, הוא הזמן שקובע את גורל השנה החדשה ואף את עתידנו בכלל.

בחודש הזה עלינו לשפר לא רק את הדברים, השייכים בין אדם למקום אלא אף דברים השייכים והקשורים בין אדם לחברו. והדבר נרמז באותיות **אלול**- **אהוב למעלה ונחמד למטה**, לא נסתפק להיות אהובים למעלה אלא גם נחמדים למטה.

חודש אלול הוא חודש של התבוננות וסיקור חשבון מעשים, חודש זה - יש בו קירבה אלוקית, כפי שנדרש: **אני לדודי ודודי לי**. הגם ששם זה ניתן על ידי הכשדים, בכל זאת רואים שהיתה יד מכוונת, ולא לחינם בחרו אותם גויים שם אלול לחודש זה. ורבינו

העלון מוקדש להצלחת

יציא אריאל בן טובה
ניב בן גילה
שמאל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת דליה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
נטלי בת יונית
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש כדורי
ישי בן גילה
חגי חיים וב"ב
שגית בת רוני
יראת שמים
ארז בן שושנה
רוני אברהם וב"ב
ארז מזרחי וב"ב
עמית בן רבקה
שלמה ודנה דוד וב"ב
כולל ברסלב אילת
חיים בן בכרוי

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתייה בת ימנה ניט
עמית בת טובה
חגית בת גילה
נתאל בן ג'ינה
אילן בן ג'יליט
רוינת בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה
יפית בת ג'ינה
אורן בן נעמי

זרע מוקדש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה
סיון בת אסתר
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
אליהו זרי בן ימנה
שמאל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה-
מרדכי ניזרי בן פרחה-
מאיה בת עדי
גילה בת אקבאל -
אסתר בת סוליקה
מזל בת חנה
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
יהודה בן סעידה
נעם יצחק בן רחל ברכה
אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונגאבאר-
נחת מכל יוצאי חלציהם
מזריה בן רחל ברכה
יהודה אריה בן רחל ברכה
שלו בן מזל פחימה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה
דוד בן נדה
כל עם ישראל
עטיא שליט"א
יצחק בן עזרא
סטה-
פרחה-
דליה אפרת בת נעמה
בריאות ואריכות ימים
סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר
בריאות ואריכות ימים
עינת בת רחל ברכה
נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי
רפאל משה בן רחל
ומירה בת מונגאבאר-
יוצאי חלציהם
רחל ברכה
טובה בת אורה
אליהו בן מאיה
רחל בת זוהרה
שאל בן סילביה
יעקב בן אסתר

23/08/2014		כ"ז אב תשע"ד	
פרשת ראה			
הפטרה: "עניה סוערה" - ישעיהו נ"ד			
ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:40	19:53	18:39	
20:37	19:55	18:55	ת"א
20:39	19:55	18:47	חמ"פ
20:37	19:53	18:56	ב"ש

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחסי
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

העלון מוקדש לרפואת
יצחק בן פנינה הי"ו
ולע"נ ראובן עמנואל חיים בן סימה שירין

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים

שאלה: ?

מה הטעם לאיסור בישולי גוים ומהם התנאים בהם לא חל איסור בישולי גוים?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

טעם האיסור לאכול מאכלים שבושלו על ידי גוי, משום חשש חתנות שמחמת הקירוב עם הגוי יבואו להתחתן עם בנותיהם. **מקורות:** רמב"ם (פי"ז ממאכלות אסורות ה"ט), וכ"כ בשו"ע (יו"ד סימן קיג ס"א).

ויש אומרים טעם האיסור, שלא יהא ישראל רגיל אצלו במאכל ומשתה ויאכילנו הגוי דבר טמא. **מקורות:** רש"י ע"ז (לח ע"א ד"ה מדרבנן). אולם רש"י (שם לה ע"ב ד"ה שלקות) הביא טעם האיסור משום חתנות. והב"ח (רס"י קיב) כתב ליישב דבגמרא מוכח דבכולן גזרו משום בנותיהן, אלא אסמכתא דקרא הוא כדי שלא יאכילנו דבר טמא.

אין איסור בישול גוים אלא בהתקיים התנאים הבאים:

א. המאכל צריך בישול ואינו נאכל כמות שהוא חי. **מקורות:** שו"ע (שם ס"א). משום שבכהאי גוונא שנאכל חי אין כל חשיבות לבישול. ראה חכמת אדם (כלל 10 אות א). ואף אם אנו מבשלים אותו הוא יותר טוב מאשר לאוכלו חי, אין בזה איסור וכמ"ש הריטב"א ע"ז (לח).

ב. שיהא המאכל עולה על שלחן מלכים- היינו אנשים חשובים מאוד. **מקורות:** שו"ע (שם). ובמאכל שאינו חשוב אין דרך להזמין ואין חשש חיתון, ט"ז (שם). כדי להגדיר מאכל העולה על "שלחן מלכים", אין הולכים אחר רוב העולם אלא אחר המקום שהוא נמצא בו. **מקורות:** שדי חמד (מערכת בישולי גוים אות יב).

ג. יש המצריכים תנאי נוסף, שיהא המאכל דבר שמלפתים בו את הפת. **מקורות:** כמבואר בשו"ע (יו"ד שם ס"א).

זְהִירוֹת מְפָגִיעָה בַּזוּלָת

עד כמה רבותינו נזהרו בכל יכולתם שלא לפגוע בזולת- זאת לא ניתן לתאר ולשער ואף כאשר . באחד מימי ספירת העומר נערך מספד גדול על ראש ישיבת נוברהרדוק, הגאון רבי אברהם יפה'ן זצ"ל. ההספד נערך בכולל "חזון איש" והגה"ק ר' יעקב ישראל קניבסקי צוק"ל "הסטייפלר" בעל ה"קהילות יעקב" זיע"א השתתף בהספד, כתלמידו של רבי אברהם יפה'ן עוד מתקופת נוברהרדוק.

בעל ה"קהילות יעקב" שהה בהיכל זמן ממושך, ולפני שהמגיד הירושלמי הנודע, הגה"צ רבי שלום שבדרון זצ"ל החל לדבר, קם הסטייפלר ויצא מה"כולל", ויחד איתו קמו עוד אנשים שליווהו החוצה. למראה האנשים הנוספים שיצאו עימו הסטייפלר הזדעזע עד עמקי נשמתו והוא מיהר לשלוח מיד מכתב סליחה נרגש לר' שלום שבדרון ובו כתב: "אבקש מחילה מכבוד תורתו ויש לי מזה צער. לא באתי לשמוע את ההספדים, כי לצערי חליתי באוזני ואיני שומע אף מילה אחת, כידוע לכולם, ורק באתי לחלוק כבוד לנפטר זצ"ל, כי למדתי בישיבתו כמה שנים, ואולם לא הרגשתי טוב וישבתי שם במסירות נפש כשעה וחצי"

"כשהגיע תורו של פאר מעלתו שליט"א לדרוש, חשבתי שמכיוון שמעלת כבוד תורתו ידוע כדרשן מפואר, יכול הוא להמשיך בדרשתו עוד שעה ויותר, וזה היה קשה לי הרבה, ולא שיערתי שיהיה בזה פגיעה בכבודו של מעלת כבודו, מאחר שהכל יודעים שאינני שומע כלל. ואולם כשהתחלתי לצאת, נמשכו אחרי עוד כמניין אנשים ואולי יותר, וכמדומה שרובם לא חזרו שוב לבית המדרש, ונמצא שעל ידי היתה פגיעה בכבוד מעלתו. ואילו הייתי יודע שעל ידי יציאתי ימשכו עוד אנשים, כמדומני שבוודאי לא הייתי יוצא, ואבקש מאד מכבוד פאר מעלתו שיאמר בפה מלא שמוחל לי".

הַחֶשֶׁשׁ מִחִלּוּל שַׁבָּת

מסופר על הצדיק רבי שלום שבדרון זצ"ל שפעם אחת בשהותו בשבת בבית משפחה באמריקה נכנס לאחד החדרים לאחר סעודת ליל שבת, ובהיכנסו הבחין כי החשמל דולק. וידע בבירור שבכניסת השבת לא היה האור דולק בחדר זה. הרב חשש מאוד שמא גרמה פתיחת הדלת להדלקת הנורה, כך שיוצא שהוא זה שהדליק את החשמל בכניסתו. בשבת בבוקר ניגש הרב למארחו ובסערת כאב שאל על הטכניקה המודרנית, האם פתיחת הדלת גורמת להדלקת האור? בני המשפחה שהבינו את חששו, וראו גם את החיוורון על פניו, תיכף הרגיעו אותו שאין לו מה לדאוג, הילד הקטן של המשפחה הוא זה שלחץ בטעות על מתג החשמל לאחר כניסת השבת... הגיב הרב בצער: חבל, חבל שלא ידעתי, פשוט כל הלילה לא ישנתי מרוב צער ועגמת נפש, לו הייתי יודע-הייתי נרדם!

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח" הבשם 26 א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

המקובל הרב יוסף אוהיון זצ"ל- שם המשפחה היא ר"ת של **אור חיים** ונסתר. נודע מגיל רך כ'ניק וחכים', כבר בגיל שבע שנים העמידוהו טובי הקהל על בימת ביה"כ, ובמשך שעה ארוכה דרש על פ"ש דברי תורה וחכמה. בצעירותו גלה לעיר איליג. עוני כבד היה מנת חלקו, לעיתים מזמנות רעב ללחם, נאלץ הוא לפשפש ברשות הרבים אחר חתיכות לחם מעופש כדי לקיים את גופו, **למרות שבבית הוריו שהתגוררו בעיר רחוקה היה יכול לחיות חיי רווחה ושפע**, אך בגין המרחק הרב וקשיי התחבורה לא יכול היה להנות מעזרתם למרות מצבו הקשה, היה עוסק ימים ולילות בלימוד התורה הקדושה.

כשחזר למקום מגורי הוריו לא חפץ ליהנות מתורתו ולכן החליט לשלוח את ידו במסחר כדי שיוכל להביא טרף לעולליו. משמים שלחו ברכה והצלחה במעשי ידיו, זכה לשני שולחנות תורה וגדולה במקום אחד. זהיר היה שמלאכתו תהא ארעי ואילו תורתו קבע. **עמל ויגע ימים ולילות בהתמדה עצומה. גאון בנגלה ובנסתר. זכה ללמוד עם אליהו הנביא זכור לטוב.**

תלמידים רבים התרכזו סביבו, ושתו בצמא את דבריו. ביני לביני, התדפקו על דלתות חדרו יהודים רבים שזקוקים היו לישועות לנחמות, ואף נזקקים רבים שנהנו ממתת ידו הרחבה. כיהן כרב ודיין ומורה צדק בעירו, המונים נהרו מכל הסביבה עם שאלות בהלכה. התפרסם בכתיבת קמיעותיו וכן כמוהל מומחה. נסע למרחקים עצומים למקומות נידחים ביותר כדי למול. כאשר הבחין כי להורי הרך אין די כסף- **הוציא מכיסו את הוצאות סעודת המצווה.**

בערוב ימיו ירד מנכסיו בעקבות אירוע שבו נשדדה סחורתו בעת שהייתה בדרכה ליריד. **מאומה מעבודתו לא נפגעה.** בעת זקנותו נאלץ לכתת את רגליו לקהילות הגדולות לקבץ ממון להוצאת ספרו הגדול 'אבקת רוכל'. המושל המוסלמי אף הוא העריץ את אישיותו של רבינו, והיה נוהג להיוועץ בו רבות. **את השפעתו על המושל ניצל לטובת אחיו הנדכאים.**

נודע בעניינים שבין אדם לחבירו הליכותיו עם הבריות עטופות היו בענות חן. **מעולם לא פנה לאדם בשמו גרידא, תדיר הוסיף לשמו של בן שיחו ביטוי של חיבה.** בעל ענווה מופלאה. בעת שחש כי בביה"כ בו התפלל כיבדוהו יתר על המידה, נמלט משם כבורח מפני הדליקה ואץ לחפש לו מקום תפילה חדש. כשפנו אליו בתואר כבוד "רבינו יוסף" מחה נמרצות ואמר **אל תאמרו כך אלא תקראו לי בשם "יוסף" ותו לא.**

נפטר ב-כ"ט אב ה'תשט"ז (1956) ונטמן בעיר תיזנית (מרוקו), על פי פסק גדולי ישראל ארונו הובא ב-כ"ב מנחם אב ה'תשס"ב (2002) לארץ הקודש ונטמן בבית החיים בצפת. לתדהמת הכל על אף שחלפו שנים רבות מיום הקבורה ניכר בעליל כי כל העצמות היו שלימות בתכלית, **לא חסרה שום עצם ולא נראתה שום התפוררות בעצמות כלל.**
אביו: ר' מרדכי. **אמו:** מרת אסתר. **אשתו:** מרת שרה. **ילדיו:** ר' יעקב, ר' ציון, מרת מרים. **מרבותיו:** ר' שלום אמזאלג, ר' אברהם אמזאלג (בן ר' שלום). **מספריו:** יאבקת רוכל.

עוצם עינו, וכח ריכוזו היה כה חזק, עדי כי לא חש מאומה במתרחש סביבו, מנותק היה לגמרי מן העולם החיצון. נהג להזהיר את בני ביתו, "דעו לכם, כשאני שקוע בתלמודי אסור לכם להניחני לבדי בבית". אירע פעם ששכחו את אזהרת האב, בני הבית יצאו כולם לעיסוקיהם, והשאירו את רבי יוסף לבדו יושב ועוסק בתורה. כשחזרו מצאו שחפצי ערך נגנבו מתוך הבית... ורבי יוסף ממשיך בלימודו ולא ידע מאומה מכל הסובב אותו.

יפר ר' שלום לוי הי"ו מבני עירו של רבנו החי עמנו היום כי פעם עבר אירוע ל"ע שבעקבותיו החלו לתקוף אותו בקביעות כאבי ראש נוראיים. הוא דרש ברופאים בערים הגדולות אך ללא הועיל. למחרת היום, בעת שחלף רבי יוסף על פני ביתו בשובו מתפילתו ניגש ר' שלום ושטח בפניו את ייסוריו ומכאוביו המרים. "מדוע לא סיפרת לי קודם?" תמה ר' יוסף, הוא ביקש שן שום, נבנס לביתו ושם עשה מה שעשה. בשובו הגיש לר' שלום את השום והנה הוא מחולק לששה חלקים. "היום תאכל שני חלקים" הורהו, "מחר בבוקר עוד שנים ובערב את השנים הנותרים". ר' שלום הבחין שעל השום כתובות מילים ואותיות. חזקה עליו פקודת הצדיק **ולאחר שמילא בדייקנות אחר הוראותיו הופתע לגלות כי כל כאביו חלפו גזו באחת, נעלמו לבלי שוב! הוא מעיד כי שנים ארוכות לאחר מכן לא חש ולו גם בכאבי ראש קלים ביותר.**

על העובדה שהרב בעל רוח-הקודש יעיד הסיפור המופלא הבא: הצדיק ידע כי אשתו תיפטר לפניו. יתרה מכך, הרב כתב על פתק את תאריך הפטירה הרבה לפני שקרה. ואכן כאשר חזה- כן היה ורעייתו הרבנית שרה התבקשה לבית-עולמה בדיוק באותו התאריך שהרב ציין בפתק.

יפר בנו ר' ציון שיחי': "פעם נגנבו מביתי בגדים יקרי ערך שקיבלתי לסחורה מידי - דיפלומט צרפתי. אבא נטל כוס עם מים ושמן, והורה לילד קטן להביט לתוך הכוס. ויפן אל הילד ושאל אותו: 'אמור נא לי מה ראית בכוס?'. השיב הילד 'ראית בכוס בית מגורים', והוסיף לתאר תיאור מדויק של סביבת הבית והמתרחש בתוכו. מיד פנה אבי אלי ואמר לי: 'בית זה הוא ביתו של הגנב'. הוסיף אבא ואמר: 'תזכור היטב בית זה נמצא ברחוב פלוני. בחדר פלוני שבו יושבים אנשים עומד ארגז, ועליו מונחת קערה עם לחם, בתוככי ארגז זה נמצאים הבגדים הגנובים'. למותר לציין כי לאחר בירור יסודי עלה שאכן מדבריו לא נפל דבר ארצה.

הצלה מפלאה

להלן סיפור מופלא ביותר שעובד מ"דורש טוב- הגדה של פסח" אותו סיפר מגיד המישרים רבי יוסף זריצקי שליט"א: לעיתים זוכה האדם לפדות ולהצלה כזו, שגורמת לו לשנות את כל תפיסת עולמו מן הקצה אל הקצה. פעם דרשתי לפני בנות סמינר במרכז הארץ על ענייני כשרות, והדגשתי כי יהודי צריך להקפיד ביותר על הדברים שהוא מכניס לפיו, אשר דברי קדושה יוצאים ממנו. וכשם שנזהרים שלא להוציא מן הפה דברים אסורים, כך יש לשמור על המאכלים המוכנסים לתוכו, שלא תהיה נגיעה בטומאה. כשסיימתי, קמה אחת הבנות וביקשה את רשות הדיבור. משניתנה לה, פתחה וסיפרה סיפור אישי, שהדהים את כל חברותיה ומורותיה. סיפור, המעיד כאלף עדים על עוצמתה הרוחנית של המספרת, על אף היותה בת שש עשרה לכל היותר.

מתברר, כי היא שמעה הרצאה בענייני כשרות, והדברים ששמעה נכנסו לליבה. בביתה לא הקפידו על כשרויות מהודרות. די היה להוריה בתווית כשרות מינימאלית כדי לצרף את המוצר לסל קניותיהם, בפרט בשל פער המחירים הגדול בין מוצר כזה למוצר מקביל בעל כשרות מהודרת. כששמעתי שיש הרבה כשרויות ברבנות, שאין להן את הכלים להקפיד ולשמור כהלכה – סיפרה הבת – **כאב לי שהייתי מתייחסים יותר לכסף ופחות לנשמה**, ובאותם רגעים החלטתי כי אעשה כל שביכולתי לשנות את העניין.

אותה נערה הייתה שייכת לאותו זן מיוחד של בני אדם בעלי עשייה, ועד מהרה התקשרה לאביה וסיפרה שהיא שמעה הרצאה שלימה על ענייני כשרות, ומן הדברים עלה כי המוצרים שהם צורכים בבית מהווים בעיה של ממש. היא נתנה לו שהות לעכל את הדברים ואז אמרה: "אבא, אכפת לך להתחיל לקנות מוצרים בכשרות מהודרת?" - "בוודאי אכפת לי", התקעס, "המוצרים הללו עולים הרבה יותר!". "אני רוצה לבוא הביתה", ניסתה להפציר. "ואם לא אקנה לך?", שאל. "לא אוכל לבוא", הגיעה התשובה, "אני יודעת שאם אראה את האוכל, לא אוכל להתאפק" - **"את מאיימת עליי?! אם כן, עדיף שתישארי בפנימיה. אל תבואי הביתה! אצלי בבית לא ישתנה כלום!"** והשיחה נותקה.

יום חמישי הגיע. בנות הפנימיה התכוננו כולן לנסיעה הביתה, ורק נערה אחת הייתה טרודה בעניינים אחרים לגמרי. היא ספרה את מטבעות הכסף הבודדות שברשותה, ותהתה מהו הדבר החשוב ביותר לקנות לשבת. לא היו לה אפשרויות רבות מדי, ולבסוף נפלה ההכרעה על לחם וממרח שוקולד. היא בושה לספר על תגובתו של אבא, ועל המצב שאליו נקלעה, באין רואים 'הגניבה' את המוצרים לחדר והטמינה היטב בארונה שליד מיטתה. כשכולן ארזו מזוודות, הכניסה כמה בגדים לתוך המזוודה שלה. יצאה עם כולן החוצה, וכשעמדו בתחנה מלמלה: "שכחתי משהו, אני רצה להביא... אל תחכו לי..." ושבה לבדה לפנימיה הריקנית. כך אכלה את הלחם המרוח בשוקולד, כשהדמעות זולגות ללא הרף. "השם, אני יודעת שאסור לבכות בשבת", אמרה וניסתה בכל זאת להפסיק לבכות, "אבל שבת היום, ולי אין אפילו יין לקידוש או לחם משנה, אלא רק לחם יבש מיום חמישי..."

איכשהו חלף לו גם הלילה השני, וביום ראשון מיהרה לקחת את המזוודה, ו'כאילו' לחזור כמו כולן... שבועיים חלפו. אביה לא דיבר איתה מטוב ועד רע, אך אבא נותר אבא, ובסופו של דבר הוא התקשר. "את ברוגז?" "חלילה. אני רוצה מאוד לבוא הביתה, רק מחכה שאוכל לאכול בכשרות מהודרת". הבת ממשיכה להתעקש בנחישות, והוא מחליט לבוא לקראתה. "טוב, שיהיה כך. בואי נסכם להיפגש בבני ברק. ניכנס לאחת מרשתות המזון ואת תאמרי לי בדיוק אלו כשרויות את רוצה לאכול". הנערה הייתה מאושרת. אבא יתאמץ לנסוע מן הבית בעמנואל לבני ברק, והיא תגיע לשם מן הפנימיה בבאר יעקב. היא תמלא את הבית במאכלים כשרים למהדרין, ובשבת הבאה שוב תוכל לנסוע כמו כולן! אלא שהעניינים היו יגיעים למדי...

אבא דחף לפניו את עגלת הקניות, והיא העמיסה עליה את כל המוצרים הדרושים. עד מהרה מתמלאת העגלה עד אפס מקום, משום שצריך לקנות הכל. אבא רוטן על הקניה הענקית, ובכל פעם שהיא מכניסה מוצר חדש, הוא מנופף לעברה במוצר מקביל, בכשרות אחרת, שעולה פחות. "את חושבת שאני רוטשילד? מאיפה אשלם על כל זה!?!". היא מנסה לתמרן בין עקיצותיו לבין המוצרים שמוכרחים לקנות. סוף כל סוף הם עושים את דרכם לקופה, מקווים להיחלץ מן הצרכניה במהירות המירבית, אך תקוותם הייתה לשווא – תור ארוך ומתפתל של ערבי שבתות מקדם את פניהם. ואם לא די בכך הם נקלעו לידיה של קופאית ש'עובדת על מידת הסבלנות' שלה ושל לקוחותיה... אבא מציץ בשעונו. "יש לנו 15 דקות עד האוטובוס האחרון לעמנואל", אומר בעצבנות, "ובמקום לעשות קניה מהירה ולצאת, אני תקוע בגללך".

בסופו של דבר הם יוצאים עמוסים בשקיות עד להתפקע. רצים לכיוון התחנה ומספיקים לראות את האוטובוס מתרחק במעלה הרחוב. שאריות הסבלנות של אבא נמוגות לחלוטין. הוא אינו בורר במילים ומטיח על ראשה של בתו העקשנית את כל מה שבליבו. היא פורצת בבכי מר. באמת, מה עושים כעת? איך יעברו את הלילה תחת כיפת השמים עם הקניות?! לבסוף התעשתה והחליטה להתקשר לאחת ממורותיה. בטלפון שוב פרצה בבכי, המורה נבהלה: מה קרה? "המורה, את מכירה את אבא שלי... אני תקועה פה איתו ומסובכת ביותר. אין לנו מקום להיות בו בלילה!". המורה הייתה בעלת תושייה. ביקשה לדעת מהי הכתובת שבה הם נמצאים, והבטיחה שבעוד כמה דקות יגיע רכב לאסוף אותם. חמש דקות לאחר מכן כבר עצר לידם יהודי חייכן, העמיס לרכבו את כל השקיות, וביקש מהם להצטרף אליו.

בתחילה המשיך האב לרטון, אך לבסוף השתתק. לא ניתן להתלונן אל מול כל השפע שהורעף עליהם – ביתה של המורה היה ברוך ילדים, ובכל זאת הספיקה להכין ארוחה חמה, לארח אותם בנעימות, ולתת להם הרגשה נהדרת. בעלה התייחס אליו בחמימות, והשיחה ביניהם זרמה ביותר. עוד בטרם הספיק להודיע לאשתו על העובדה כי נאלץ הוא לשהות עם בתם בשבת במקום אחר. בדיוק אז צלצל הטלפון. מעבר לקו נשמעה אשתו היסטורית לגמרי: "אתם בסדר?" "אנחנו בבני ברק. הכל בסדר. קרה משהו?". תשובתה הממה אותו – האוטובוס האחרון, זה שחמק ממש תחת עיניהם הכלות, היה יעד לפיגוע טרור. 11 אנשים נרצחו ועוד רבים נפצעו קשה. עוד שניים, שהיו יכולים להצטרף אליהם, נשארו מאחור... המסקנה של אבא, סיימה הנערה את סיפורה המאלף – הייתה המרגשת מכל. הוא אמר לי: **בעל כורחי הביאו לי חיים!** כדאי היה לעבור הכל, כדי להבין במה צריך להשקיע בעולם הזה, שהוא עולם המעשה!

<p>הרב שבתי בן אסתר יאטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחיה ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל אביבה בת איריין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלטר אורה בת נעימה ע"ה</p>	<p>הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יפה בת רבקה ע"ה</p>
---	--	--	---	--